Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26908
Copyright: Admont, Benediktinerstift

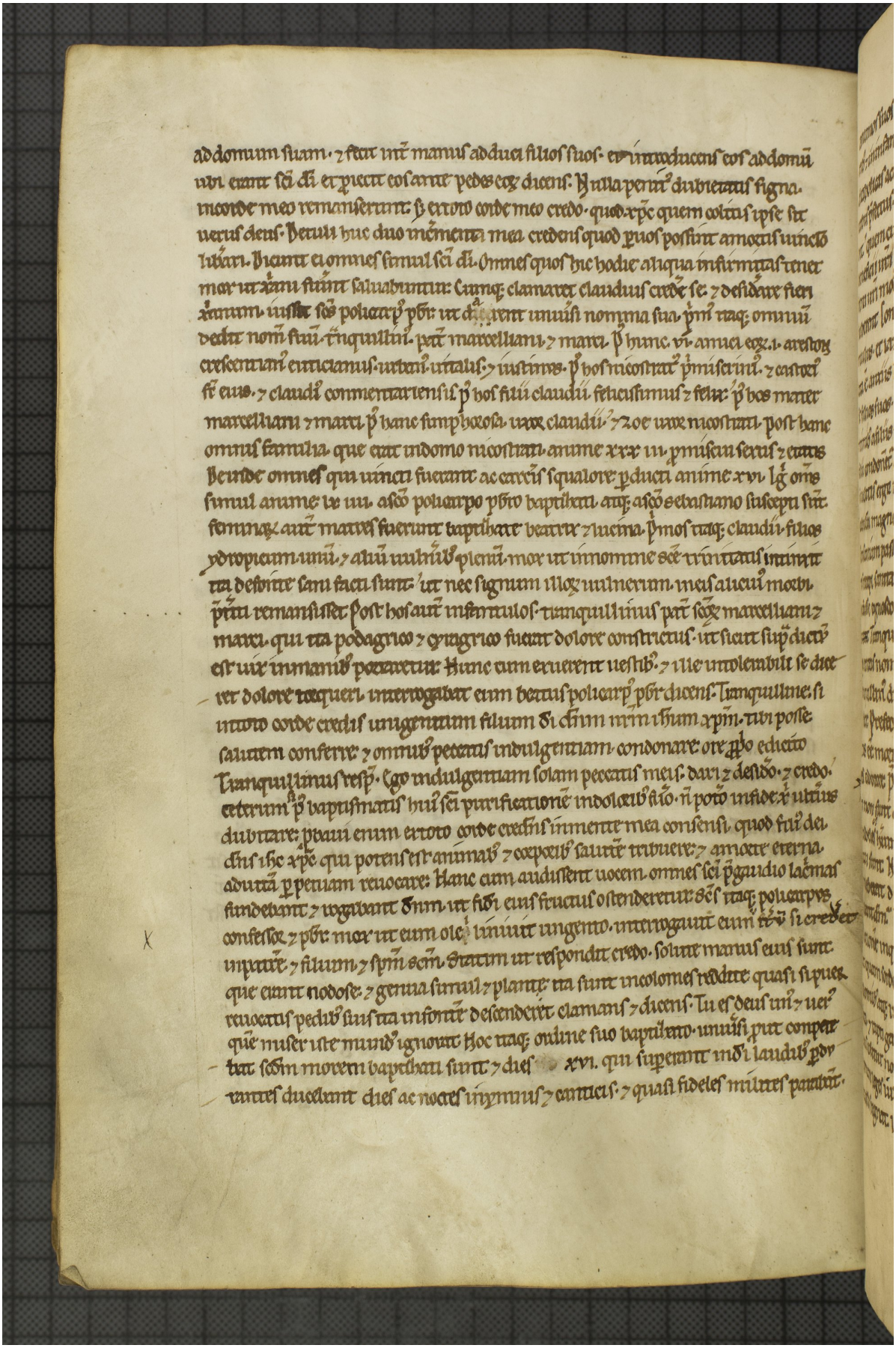

ad domum suam. ⁊ stat int̄ manus ad duci filios suos. et introducens eos ad domū
uri erant sc̄ dei et pieceit eos ante pedes eorum dicens. Ni nulla penitus dubietatis signa
in corde meo remanserunt. si certo corde meo credo. quod xp̄c quem colitis ipse sit
uerus deus. Petrus hic duo in mente mea credens quod puos possunt amoris uincū
lis ligari. Iuerant et omnes simul sc̄i dei. Omnes quos hic hodie aliqua infirmitas tenet
mox ut xp̄ani fiunt saluabuntur. Cumq; clamaret claudius credo se. ⁊ desidero fieri
xp̄anum. iussit sc̄s policarp̄ pb̄r. ut d̄ baptisma. ut unusq; nomina sua. p̄mi traq; omnium
dedit nom̄ suum. tinquillinum. pat̄ marcelliani. ⁊ marci. p̄ hunc. vi. annici ex. i. arestoy
crescentiani euticiamus. iuteni. uitalis. ⁊ iustinus. p̄ hos nicostrat p̄ misericordiam. ⁊ castrei
fr̄ eius. ⁊ claudi commentariensis p̄ hos filii claudii felicissimus ⁊ felix. p̄ hos mater
marcelliani ⁊ marci p̄ hanc sunphorosa. uxor claudii. ⁊ zoe uxor nicostrati. post hanc
omnis familia. que erat in domo nicostrati. animae xxx iii. primicerius secretis ⁊ cuncta
pecunia omnes qui uincti fuerant ac carceris squalore p̄ducti animae xvi. l̄ḡ omnes
simul animae ix iii. ascō policarpo pb̄ro baptisati. atq; ascō sebastiano suscepti sunt
feminaq; aut̄ matres fuerunt baptisate beatrix ⁊ lucina. p̄mos traq; claudii filios
ydropicum unū. ⁊ alū mulierū plenū. mox ut in nomine sc̄e trinitatis intinctu
ra defuit sani facti sunt. ut nec signum illoq; uulnerum meis aliquū morbi
p̄tii remansisset. Post hos aut̄ infantulos tinquillinus pat̄ sc̄ae marcelliani ⁊
marci. qui tra podagrico ⁊ cirragrico fuerat dolore constrictus. ut sicut sup̄ dictū
est uix in manibus portaretur. Hunc cum eruerent uestib̄. ⁊ ille intolerabilit se diu
ter dolore torqueri. interrogabat eum beatus policarp̄ pb̄r dicens. Tinquillinae. si
intuto corde credis unigenitum filium dei christum in ihsum xp̄m. tibi posse
salutem conferre. ⁊ omnib̄ peccatis indulgentiam condonare. ore p̄ro educto
Tinquillinus resp̄. Ego indulgentiam solam peccatis meis. dari desido. ⁊ credo.
ceterum p̄ baptismatis hui sci purificationē indoleb̄ fido. ñ poto in fide x̄ ultius
dubitare. prauū enim et toto corde credis in mente mea consensi. quod fili dei
christi ihc xp̄e qui potens est animab̄ ⁊ corporib̄ salutē tribuere. ⁊ a morte eterna
aduta p̄petuam reuocare. Hanc cum audissent uocem omnes sci p̄ gaudio lacrimas
fundebant ⁊ uigilant. Sum ut fidei eius fructus ostenderetur. sc̄s traq; policarpus
confesse ⁊ pb̄r. mox ut eum ole. inuiuit ungento. interrogauit eum tr̄ si crederet
in p̄ctū ⁊ filium ⁊ sp̄m sc̄m. Statim ut respondit credo. solute manus eius sunt
que erant nodose. ⁊ genua simul ⁊ plantae tra sunt incolumes reddite quasi si puer
reuocatus pedib̄ suis tra in fonte descendere clamans ⁊ dicens. Tu es deus uni ⁊ uer
que miser iste mundū ignorat. Hoc traq; ordine suo baptisato. unusq; prout compe
tat sc̄m morem baptisati sunt ⁊ dies xvi. qui superant in dei laudib̄ p̄ dy
rantes ducebant dies ac noctes in hymnis ⁊ canticis. ⁊ quasi fideles milites paratī.